

Motorren gainerako pasio goiztiarra

Zazpi eta zortzi urte besterik ez dituzte, baina ia jaiotzetik daukate motorrekiko pasioa. June Lopez, Markel Pereiro, Aiur Areitio eta Hugo Jimenezek asko gozatzen dute bi gurgipen gainera eta abilezia handiz meneratzen dituzte motorrak lurrezko zirkuituetan. Gainera, umeei “talde polita” osatzen dutela diote gurasoek. Izan ere, hori da garrantzitsuena eurentzat, haien seme-alabek ondo pasatu eta gozatzea.

Aiurren aitak, Xubanek, betidanik izan du motorrekiko zaletasuna eta bere pasioa heredatu du semeak. “Hiru urte bete baino lehenago motor elektriko bat ekarri zion Olentzerok”, azaltzen digu Xubanek, “bizikletan ibiltzen ikasi baino lehen”. Madrilan ikastaro bat egin zuen Aiurrek eta bere afizioa hazten joan zen. Umea bera ere hazi egin zen eta, aitaren esanetan, “gorputzak gasolina eskatzen zion”. 50 zentimetro kubikoko (zk) motor automatikoa erosi zuen eta gero beste motor hobeago bat. Ikastarotik ikastarora bere maila hobetu zuen Aiurrek eta 65zk-ko eskuzko aldaketadun motorra dauka orain.

Aiurren antzera hasi zen June, baina pixka bat beranduago, bost urterekin. “Bateriazko motorra eduki zuen lehenik”, dio Topok, bere aitak, “eta gero 50zk-ra eta 65era egin zuen jauzia”. Topori ere beti gustatu izan zaio motorren mundua, baina bera jaitziera-bizikletan aritzen zen. “Juneri pedalei

eragin gabe aurrera egitea gustatzen zitzaion”, dio Topok barrezka. “Motorrarekin emozionatuta dago eta ibiltzera joan ezin garenean haserretu egiten da”. Neskak eta mutilak elkarrekin ibiltzen dira, berezitasunik gabe.

Entrenatzen eta lehlua

Xubanen gurasoek base-ria daukate eta zirkuitu bat prestatu dute bertan umeak motorrean ibiltzeko. Han entrenatzen dute eguraldi ona dagoenean eta hainbat lasterketa ere antolatu dituzte. “Hemen motokrosean ibiltzeko arazoetako bat eguraldia da. Bi edo hiru orduko bidaia egin behar dugu zirkuitu egoki batean ibiltzeko”, dio Xubanek. Bestela, ahal dela, baserriko zirkuituan ibiltzen dira, baina ez da gauza bera.

Umeei osatzen duten taldea aparta dela aipatzen dute gurasoek. “Batak besteak animatzen du eta, entrenatu eta gero, elkarrekin jolasten dute”. Talde moduan aritze hori da gako

gurasoentzat, batak bestea ziztatzen duelako. Taldeak izena ere badauka: Eitzaga Xtrem.

Motokrosean hainbat maila daude lehiatzeko orduan, zentimetro kubikoen arabera. Zirkuitu batean lehiatzen dira eta hainbat buelta ematen dituzte bertan. Auzoetako lasterketetan aritu dira, eta baita hainbat cross country eta Enduro txapelketetan ere. Ordubeteko erresistentzia lasterketa da cross country, adibidez.

Euskadi, Gaztela-Mantxa eta Nafarroako motokros txapelketetan lehiatzen dira Eitzaga Xtrem taldeko kide gazteak, eta poliki-poliki aurrerapausoak ematen ari dira. Xubanek adierazi digunez, Espainiako Txapelketan ibili berri da Aiur. “Ez zen ondo irten, baina ikasteko balio izan du”.

Segurtasuna nagusi

Kirol arriskutsua dela aipatzen dute gurasoek, baina euren seme-alabek guztiz modu seguruan korritzen dutela azpimarratzen dute. “Ekipamendua, jantziak, kaskoa eta segurtasunerako hartu behar diren neurrien garrantzia erakusten dizute lehendabizi ikastaroetan”, dio Xubanek. Gainera, kirol honek umeei ematen dien disziplina goraipatu du. “Zirkuitu batean ibili behar dira eta hainbat gauza hartu behar dituzte kontuan ibili aurretik”. Zentzu horretan, euren seme-alabek segurtasunaren kontzientzia barneratuta daukatela diote. “Ikastaroetan asko ikasi dute. Nire alabak, adibidez, bizikleta hartzen badu, berehala jantzen ditu guanteak eta kaskoa”, esan digu Topok. Ermuko gaztetxo hauek disziplinaz eta gozamenek ekiten diote euren pasioari.

Ekhi Velaz

SANTOS VEGA CARRASCO

(2018ko apirilaren 13an)

EUSKAL BIRUSEKO LAN TALDEA

